

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 45.

Συνθετομή, άρχομένη από 1. Υανουάκιου και 1. Κουλουίκου ξενού, έξαμηνος μόνον
και προπληγωτία: Πανταχού φυάγκ. χο. 10 ή μάζ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τη 1/13. Νοεμβρίου 1886.

ΑΠΟΘΗΣΚΟΝΤΕΣ ΑΣΤΕΡΕΣ.

Ουδέποτε θα δυνηθῇ ὁ ἀσθενής τοῦ ἀνθρώπου νοῦς | ἐπὶ τῆς ὑφηλίου διαιτωμένων πλασμάτων. Ἡ σελήνη, ἡ πι-
νὰ φαντασμῇ το φοβερὸν ψῦχος, τὸ ὅποῖον μᾶς περιβάλλει | στὴ αὐτὴ σύντροφος καὶ δορυφόρος τῆς γῆς, πατηγάλωσεν
πανταχόθεν ἐν τῷ στερεώ-
ματι, ὃσον καὶ ἀν μερικοὶ προεπάθησαν νὰ τὸ ὑπολο-
γίσωσιν εἰς ἔκατοντάδας τι-
νὰς βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδενι-
κόν. Πάντες θὰ ἐγινόμενα,
ἄνευ ἐλπίδος σωτηρίας, θύ-
ματα τοῦ ψύχους τούτου, ἐὰν
ἡ γῆ δὲν ἔφερεν ἐφ' ἔσυτῆς τὸν προφυλακτικὸν μανδύαν
τῆς ἀτμοσφαίρας, ὃς τις, ὃσον λεπτὸς καὶ εὐπετής, ἐν τού-
τοις τὴν προφυλάσσει ἀπὸ τῆς εἰςβολῆς τοῦ θανατηφόρου τούτου φύχους καλλίτερον,
παρὰ πάντα καὶ δσονδήποτε παχὺν θώρακα. Ἀκριβῶς αὐτὴ
ἡ εὐκινησία τῶν μορίων τοῦ ἀέρος ἀποτελεῖ τὴν προφυλα-
κτικήν του δύναμιν, διότι τοιουτοτρόπως δύναται νὰ ἔξ-
ομαλύνῃ τὰς διαφορὰς τῆς θερμοκρασίας μεταξύ τοῦ γήινα-
κοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς, με-
ταξὺ γῆμέρας καὶ νυκτός, με-
ταξὺ τῶν διαφόρων ὥρῶν τοῦ
ἔτους καὶ τῶν ζωνῶν, ἐν ὧ
ἀφ' ἔτερου χρησιμεύει καὶ ὡς ταμεῖον ἀσφαλὲς τῆς ἄπαξ
ἀπορροφηθείσης γῆλακῆς θερ-
μότητος, τὴν ὅποιαν ἐν γή-
ραις ἀνηλίοις καὶ χειμερινοῖς ἀναδίδει πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

| ἥδη ἀπὸ πολλοῦ τὸ ἀνήκον αὐτῇ μερίδιον τοῦ ἀέρος, ἀπο-
λαύσασα ταχέως ὅλας τας ἥδονὰς καὶ τὰς λύπας τοῦ βραχέος βίου τῆς, καὶ διὰ τοῦτο νεκρὰ καὶ ἔρημα φαί-
νονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς τὰ χαραδρῶδη δρη, οὗτε ἔχοντες κανὸν ζωῆς παρατηρεῖται ἐπ' αὐτῆς, ἡ δὲ νάρκη, ἡ αἰωνία καὶ παγκόσμιος, ἔχετεινεν ἐν-
ταῦθα ἀμειλίκτως τὸ κρά-
τος τῆς.

Καθὼς πάντες γυναῖκοι μεν ὅτι γῆμέραν τινὰ δ' ἀπο-
θάνωμεν, οὕτω πρέπει νὰ γῆμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ εἰς οὐδένα τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ ἔχαρισμη βίος αἰώ-
νιος καὶ ἀτελεύτητος. Τὸν φόρον, δὲν ἡ σελήνη ἀπέτισεν
ἥδη πρὸς τὸν θάνατον, ἀπαι-
τεῖ δὲν ακαμπτος οὗτος ὅρχων καὶ παρ' ἐκάστου τῶν λοι-
πῶν ἀστέρων, ἀλλὰ κατὰ προ-
θεσμίαν ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος ἐνὸς ἐκάστου. Οἰ-
κοδεν ἐννοεῖται, ὅτι μέρα τι καὶ ὅγκοδες σῶμα δυεκολώ-
τερον καὶ βραδύτερον ἀποδί-
δει τὴν ἐσωτερικήν του θερ-
μότητα, παρὰ σῶμά τι μικρό-
τερον αὐτοῦ, ἀπεδείχθη δὲ

Η ΣΟΦΙΑ. Κατα τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Ερμάνου Κάουλμπαχ.

διὰ φυσικῶν ἔρευνῶν, δτὶ ὁ καιρὸς οὕτος τῆς ἀποψύξεως δὲν προβαίνει κατὰ λόγον ἀπλοῦν πρὸς τὸ μέγεθος, ἀλλὰ κατὰ τὸ τετράγωνον αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσωμεν ἐμπροσθέν μας κεψένας τρεῖς πεπυρακτωμένας σφαίρας κανονίου, ὃν ἡ μὲν τρίς, ἡ δὲ δις εἶνε τῆς τρίτης μεγαλειτέρα, κατὰ τὸ προμνημονεύθεν ἀξιωμα διὰ νὰ ἀποψυχρανθῶσι μέχρι τοῦ μηδενικοῦ, θὰ ἔχρειάζοντο ἡ μὲν πρώτη ἐννέα φοράς, ἡ δὲ δευτέρα τέσσαρας φοράς περισσότερον χρόνον, παρὰ τὴν τρίτην, τὴν μικροτέραν πασῶν.

Τοιοῦτο τι φαινόμενον παρατηροῦμεν πραγματικῶς καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ ἥλιος εἶνε ἀκόμη σφαῖρα πεπυρακτωμένη, ἐν ᾧ οἱ πλανῆται, τοὺς δόποιους ἔνεκα τῶν ἐπανειλημμένων φωτεινῶν κρίσεων των δυνάμεων νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀσθενεῖς καὶ γεγηρακότας ἀστέρας, ἐκπέμπουσι, σχεδὸν ἀνεξαρέτως, φῶς ἐρυθρόν. Τὸ φοβερὸν ψῦχος τοῦ στερεώματος περιώρισε τὴν θερμότητά των εἰς ἀπλῆν μόνον ἐρυθρᾶν λάμψιν, ἐν ᾧ ἡ γῆ, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἄλλοι μικρότεροι πλανῆται ἀπεπάγγησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των ὅλοτελῶς.

Αἱ κηλίδες τοῦ ἥλιος ἀποδεικνύουσι καὶ αὐταὶ τὴν ἐπενέργειαν τοῦ εἰςδύοντος ψύχους, ἐπὶ ἀλλῶν δέ, πρεσβυτέρων τὴν ἥλικιαν, ἀπλανῶν ἀστέρων διὰ τῆς ἐπενεργείας ταύτης σχηματίζονται ἐπὶ τῆς πυριφλεγοῦς καὶ ῥευστῆς ἐπιφανείας μεγάλαι πλέονται νῆσοι ἐκ λάβας, αἴτινες ἀποτηγνύμεναι θ' ἀποτελέσωσιν ἡπείρους, διακρινούμενας ὡς ἀμαυράς κηλίδας ἐν μέσῳ τῆς ἀκτινοβόλου θαλάσσης τοῦ πυρός. Φαντασθῶμεν τὸ σῶμα τοῦτο εἰς τόσην ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν, ὡς τε νὰ φαίνεται μόνον ὡς τι φωτοβόλον σημεῖον, φαντασθῶμεν προέστι, δτὶ τὸ σημεῖον τοῦτο κινεῖται περὶ τὸν ἄξονά του, ὡς πάντα τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα, τούτου ὑποτεθέντος θὰ φαίνεται εἰς ἡμᾶς τὸ φῶς κατὰ διαφόρους περιστάσεις διάφορον, διότι ὅτε μὲν θὰ μᾶς δεικνύῃ τὴν ἐπιφανείαν τῶν πυριφλεγῶν ὠκεανῶν του, ὅτε δὲ τὴν σκοτίαν τῶν ἀποπαγεισῶν ἡπείρων του. Ἄλλ' ἡ ἡμίρρευστος εἰςτέτι μάζα τῶν τελευταίων τούτων, ἔνεκα τῆς στροφῆς τοῦ ἀστέρος περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα, κατ' ἀνάγκην θὰ συμπυκνύσται ἀπὸ τῶν πόλων πρὸς τὸν Ισημερινόν, οὕτω δὲ ἀδιακόπως θὰ συμβαίνωσι μεταστάσεις καὶ μεταβολαὶ τοῦ σχήματος τῶν ἡπείρων τούτων, αἴτινες θὰ ἐπιφέρωσι συνεπάσις καὶ διαφόρους ἀνωμαλίας κατὰ τὰς φωτεινὰς περιόδους τῶν ἀστέρων τούτων.

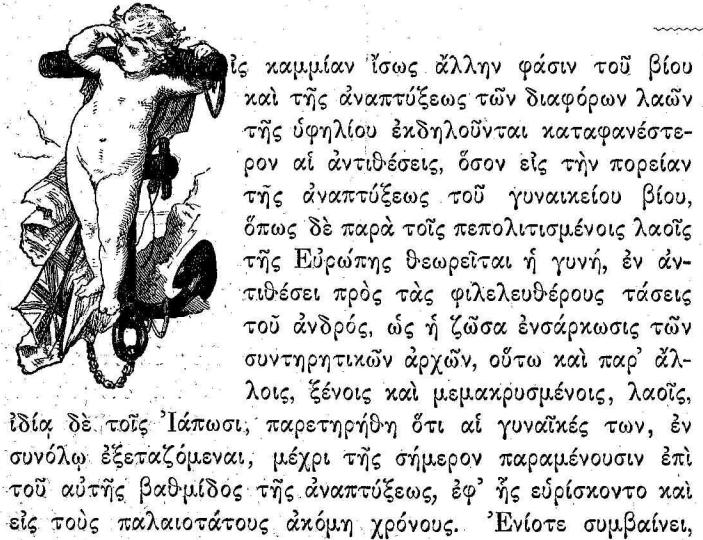
'Ἐν μᾶλλον προβεβηκίᾳ ἥλικια ὁ σκοτεινὸς θώρακις θα ἔξαπλωθῇ βαθμηδὸν καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν καὶ θὰ περικαλύψῃ πανταχόθεν τὸν ἀποναρκούμενον καὶ ἀποθηγήσκοντα ἀστέρα. Τὸ φῶς του ἀποσβέννυται. Ἡ ἀποστολή του ἔξεπληρωθή, οὐδὲν δὲ σήμειον ἀναγγέλλει εἰς τοὺς ἐν τῷ στερεώματι συζῶντας τὴν ὑπαρξίν του. Ἐχάμη καὶ ἐλησμονήθη εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαντα ὁ νεκρὸς οὗτος ἀστήρ.

Καὶ τοιοῦτοι πάντως ἀπειράριθμοι ὑπάρχουσιν. Ἐπειδὴ δῆμος οὐδεμία φωτεινὴ ἀκτὶς προδίδει τὴν ὑπαρξίν των, διὰ τοῦτο θὰ μείνωσιν αἰωνίως ἄγνωστοι εἰς τὰς ἀνθρωπίνως μύωπας αἰσθητούσι μας.

'Ἐνίστε — καὶ τοῦτο σπανίως συμβαίνει ἐν τῷ οὐρανῷ — ἀναδύει αἰφνίς ἐν τῷ ζοφερῷ στερεώματι νέος ἀστήρ καὶ φωτίζει τὴν ἀπέραντον νύκτα διὰ τοῦ λαμπροῦ φωτός του, οὐχὶ ὡς διάττων τις ἀστήρ μετὰ σπασμωδιῆς ταχύτητος παρελαύνων ἐμπροσθεν τῶν ἀλλων ἀστέρων, οὐχὶ ὡς τις ὀρούλιμος, ἀφανίζομενος πρὸν ἡ προφάση ν' ἀναδύῃ, ὅλλ' ὡς ἀληθῆς ἀστήρ, μένων ἐν τῇ ἀρχικῇ θέσει του καὶ ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἀστερισμοῦ, ὅπου καὶ ἀνεφάνη αἰφνιδίων, καὶ μάλιστα τόσον αἰφνιδίων ὡς τε οὐδενὸς ἀνθρώπου ὀφθαλμὸς κατωρθωσεις νὰ τὸν παρατηρήσῃ καθ' ἣν αἱριβῶς στιγμὴν τὸ πρῶτον ἀνέλαμψε. Παρετήρησαν μόνον καὶ ἀπέδειξαν συγχρόνως μετ' ἀπορίας, δτὶ καθ' ὡρισμένην νύκτα ἦτον ὁρατὸς εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα, ἐν ᾧ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης ἔχαινεν ἀπέναντι μας ἡ ἀβύσσος τοῦ κενοῦ.

'Ἐγένετο ἄρα γε ἐκταῦθα ἀπροσδόκητός τις δημιουργικὴν πρᾶξις, καθ' ἣν ἡ ἀκαταμάχητος τοῦ σύμπαντος δύναμις, ἡ γενικὴ τῆς ὅλης ἔλεως ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐπλασεις κόσμου ἀκτινοβόλον, δεῖται κατὰ τὴν συνήθη τῶν πραγμάτων φορὰν μετὰ αἰῶνας μόνον ἡδύνατο νὰ γεννηθῇ; — "Οχι· τοιοῦτο τι δὲν συνέβη, διότι αἱ παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν „νέων τούτων ἀστέρων“ μᾶς διδάσκουσιν ὅτι μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου ἡ λάμψις τοῦ ἀρτὶ ἀναφλεγέντος ἀστέρος ἐλαττοῦται καὶ ἔξαφανίζεται πάλιν εἰς τὸ βαθὺ τοῦ στερεώματος σκότος. Τὰ βραχύβια ταῦτα φαινόμενα δὲν προδίδουσι τὴν γέννησιν νέων ἀστέρων καὶ νέων κόσμων, ἀλλ' ἐνεὶ ἡ τελευταία ἱκμᾶς τῆς ζωῆς, ὁ τελευταῖος σπινθήρ, μετ' ὃν ἐπέρχεται ἡ φοβερὰ καταστροφή, τὸ τέλος ἐνὸς κόσμου.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ιε καμμίαν ἵσως ἄλλην φάσιν τοῦ βίου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων λαῶν τῆς ὑφηλίου ἐκδηλοῦνται καταφανέστερον αἱ ἀντιθέσεις, ὅσον εἰς τὴν πορείαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ γυναικείου βίου, ὅπως δὲ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς τῆς Εὐρωπῆς θεωρεῖται ἡ γυνή, ἐν ἀντιθέσεις πρὸς τὰς φιλελευθέρους τάσεις τοῦ ἀνδρός, ὡς ἡ ζωὴ ἐνσάρκωσις τῶν συντηρητικῶν ἀρχῶν, οὕτω καὶ παρ' ἄλλοις, ζένοις καὶ μεμακρύσμένοις, λαοῖς, ἐδίᾳ δὲ, τοῖς Ἰάπωνις, παρετηρήθη δτὶ αἱ γυναικές των, ἐν συνδλοφῷ ἔξεταζόμεναι, μέχρι τῆς σήμερον παραμένουσιν ἐπὶ τοῦ αὐτῆς βαθμίδος τῆς ἀναπτύξεως, ἐφ' ἡς εὑρίσκοντο καὶ εἰς τοὺς παλαιοτάτους ἀκόμη χρόνους. Ἐνίστε συμβαίνει,

ἐννοεῖται, γενναιοτέρα τις καὶ τολμηρὰ καρδία νὰ ἐκφράσῃ τὸν πόθον, δπως συμμετάσχῃ τῶν μεγάλων μεταβολῶν, ἀς οἱ νεώτεροι χρόνοι ἡνάγκασσον καὶ αὐτὸ τὸ Ἱαπωνικὸν ἔθνος νὰ μοστῇ, ἀλλ' αἱ παθητικαὶ αὖται κινήσεις καὶ δρμαὶ εἰς τόσον μεμονωμέναι, ἐκδηλοῦνται μετὰ τόσης δειλίας, ὡς τε ἀχρι τοῦ νῦν οὐδεμίας ἔτυχον προσοχῆς καὶ ὡς λεπτοὶ καὶ ἀφανεῖς ἀχυροκάλαμοι εἴσαφανίζονται εἰς τὸ δρμητικὸν ρέεμα τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ βίου. Αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν οὐδόλως εὔχονται νὰ ἐπέλθῃ μετατροπή τις σπουδαία εἰς τὴν κατάστασίν των, ἡ δὲ ἀρχαία ἔξις κατέστησεν εἰς αὐτὰς ποδητὴν καὶ προσφιλῆ τὴν ἀνευ δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων ὑπαρξίν των, οὐδεμίαν δὲ ἀλληγ. ζωὴν ἀπαιτοῦσι νὰ διαγάγωσι, παρὰ ἐκείνην ἡν διήγαγον αἱ μητέρες καὶ αἱ προμήτορές των, εὐχαριστούμεναι μόνον, ὅταν δύνανται νὰ μηρετῶσι καὶ νὰ θεραπεύωσι τὸν ἀνδρα, καὶ ἀποστρεφόμεναι